

РЕШЕНИЕ

№ 22597

гр. София, 06.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 10.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **6738** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).
Образувано е по жалбата на „Стронг Партнърс – М“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Решение № ППН-01-404/2022/09.05.2024 година на Комисията за защита на личните данни.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта му. Твърди, че решението е издадено преждевременно, тъй като Решение № ППН-01-404/2022/11.05.2023 година, за чието неизпълнение е наказан, не е влязло в сила. Отделно от това твърди, че е изпълнил дадените с решението от 11.05.2023 година указания. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез законния си представител и чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че решението от 11.05.2023 година е влязло в сила и не е изпълнено от жалбоподателя. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В писмено становище от 09.10.2024 година излага

подробните си съображения за неоснователност на жалбата. В условията на евентуалност, при отмяна на акта, прави възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С Решение № ППН-01-404/2022/09.05.2024 година Комисия за защита на личните данни наложила на жалбоподателя имуществена санкция в размер на 1 000 лева, на основание чл. 83, § 6 от Регламент 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (Регламент 2016/679) за това, че на 17.07.2023 година и 30.07.2023 година не е изпълнил разпорежданията, дадени с Решение № ППН-01-404/2022/11.05.2023 година на Комисия за защита на личните данни с решението от 11.05.2023 година. За да постанови този резултат органът е приел, че решението е връчено на жалбоподателя на 15.06.2023 година с известие с обратна разписка № ППН-01-404#24(22)/2023 година.

Решението не е връчено на жалбоподателя, поради което подадената на 27.05.2024 година от адресата на акта е допустима за разглеждане.

В Протокол № 44/06.12.2023 година (л. 85 от делото) е обективизирано заседание на Комисия за защита на личните данни, на което е взето решение за изпращане на писмо до жалбоподателя за изпълнение на решението от 11.05.2023 година.

С писмо с изх. № ППН-01-404/2022#28/13.12.2023 година, връчено на 10.01.2024 година на жалбоподателя е определен срок до 10.01.2024 година за изпълнение на решението от 11.05.2023 година.

В Протокол № 13/03.04.2024 година е обективизирано заседание на Комисия за защита на личните данни, на което е взето решение за налагане на имуществена санкция на жалбоподателя в размер на 1 000 лева, на основание чл. 83, § 6 от Регламент 2016/679.

Между страните не се спори, а се и установява, че с Решение № ППН-01-404/2022/11.05.2023 година Комисия за защита на личните данни е установила извършено от „Стронг Партнърс – М“ ЕООД – С. нарушение по чл. 5, § 1, б. „а“ и б. „д“ и чл. 6, § 1 от Регламент 2016/679 по жалба с вх. № ППН-01-404/23.06.2022 година от И. И. В., като е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лева, на основание чл. 58, § 2, б. „и“, вр. чл. 83, § 5, б. „а“ от Регламент 2016/679. На жалбоподателя е предписано да приеме вътрешни правила и политики за защита на личните данни, да въведе подходящо обучение на служителите, като представи доказателства за изпълнение на предписанията в едномесечен срок от влизане на решението в сила; да изтрие всички лични данни, съхранявани и събирани за И. И. В., като обективизира това действие в протокол за унищожаване, подписан поне от двама свидетели, както и да представи доказателства

за изпълнение предписанието в 14 дневен срок от влизане в сила на решението.

Спорът се свежда до това влязло ли е в сила решението от 11.05.2023 година, респ. подлежало ли е на изпълнение, респ. изпълнено ли е.

Съгласно разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от АПК административният акт се съобщава по реда на чл. 18а от АПК в 3 дневен срок от издаването му.

Съобщаването по чл. 18а от АПК може да е устно, по електронен път, чрез лицензиран пощенски оператор, по телефона и по факса.

В конкретния случай в оспореното решение е прието, че решението от 11.05.2023 година е връчено на жалбоподателя на 15.06.2023 година с известие с обратна разписка № ППН-01-404#24(22)/2023 година. В съдебното заседание на 10.10.2024 година ответникът е навел твърдения, че решението от 11.05.2023 година е връчено редовно на жалбоподателя на 19.06.2023 година, видно от известие от същата дата.

Предметът на доказване в съдебното производство е ограничен до фактическите установявания на органа, послужили за издаване на акта.

По делото не са представени доказателства, че актът от 11.05.2023 година е връчен на 15.06.2023 година.

Писмо с изх. № ППН-01-404#24(22)/2023 година е със съдържание „По повод горепосоченото административно производство Ви връчваме решение на Комисия за защита на личните данни. Приложение съобщение № ППН01-404#23/15.05.2023 година – 9 стр.“.

Дори и да се приеме, че се касае за техническа грешка, т.е. че решението от 11.05.2023 година е връчено на 19.06.2023 година, то пак не са налице категорични доказателства за редовно връчване, предвид следното :

Съгласно чл. 6, ал. 3 от Закона за пощенските услуги (ЗПУ) пощенските пратки се доставят: лично на получателите; в пощенските кутии на получателите, поставени на адреса на получаване; в пощенските станции; в други звена от пощенската мрежа; в места или съоръжения, договорени между пощенските оператори и потребителите. Чл. 6, ал. 4 от ЗПУ делегира правомощия на Комисията за регулиране на съобщенията да приеме правила за условията за доставянето на пощенските пратки.

Съобразно чл. 6 от Общите правила за условията за доставяне на пощенските пратки и пощенските колети, приети с Решение № 581/27.05.2010 година на Комисията за регулиране на съобщенията, обн., ДВ, бр. 45 от 15.06.2010 година, в сила от 15.06.2010 година, доп., бр. 19 от 02.03.2018 година непрепоръчани и препоръчани пощенски пратки, адресирани до еднолични търговци и юридически лица, се доставят на посочения върху пратката адрес или на адреса за кореспонденция, освен ако в сключен между пощенския оператор и съответното лице договор не е предвидено друго.

Видно от Известие за доставяне (л. 77 от делото) на 19.06.2023 година на Н. Р. е връчено съобщение. В лявата част на разписката е посочен номер ППН-01-404/#24(22).

Видно от писмо с изх. № ППН-01-404/#24(22)/14.06.2023 година (л. 78 от делото) ответникът е изпратил на жалбоподателя за връчване решение на Комисия за защита на личните данни по повод жалба от 23.06.2022 година. Като приложение е описано съобщение № ППН-01-404)#23/15.05.2023 година – 9 стр.

С писмо с изх. № ППН-01-404(2022)#23/15.05.2023 година (л. 79 от делото) на жалбоподателя е изпратено Решение № ППН-01-404(2022)/2023 година. Липсват доказателства за връчване на това писмо.

От показанията на разпитания в съдебното заседание, проведено на 10.10.2024 година свидетел Н. Р. Р. се установява, че същият работи като портиер в сградата, находяща се в [населено място], пл. „С.“ № 11, собственост на Съюза на читалищата, в която на ет. 3 се помещава и офиса на жалбоподателя. Свидетелят сочи, че е подписал съобщението и го е оставил на рафта с означението на фирмата. Соци, че не е в трудово правоотношение с жалбоподателя, нито е упълномощен да получава съобщения.

Въз основа на горното съдът намира, че липсват доказателства за връчване на съобщението, тъй като в известието за доставяне не е описано, като подлежащо, респ. връчено, решението от 11.05.2023 година. Посочено е писмо с изх. № ППН-01-404/#24(22)/14.06.2023 година, в което не е посочено, че се изпраща решението.

Отделно от това съобщението не е връчено на адреса на управление на дружеството, който видно от отбелязването в публичния търговски регистър, е [населено място], пл. „С.“ № 11, ет. 3, а е оставено на портиера на сградата.

С оглед на горното съдът намира, че решението от 11.05.2023 година не е влязло в сила и не е подлежало на изпълнение, т.е. не са били налице материалноправните основания за налагане на санкция.

Отделно от това съдът намира, че решението е издадено и при допуснато съществено процесуално нарушение, предвид следното :

Санкцията по чл. 83, § 6 от Регламент 2016/679 се налага за неспазване на разпореждане на надзорния орган, както е посочено в член 58, параграф 2.

Компетентен да наложи санкцията е Комисия за защита на личните данни, арг. чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД.

С решението от 11.05.2023 година са дадени следните разпореждания : 1.) да приеме вътрешни правила и политики за защита на личните данни; 2.) да въведе подходящо обучение на служителите; 3.) да изтрие всички лични данни събирани и съхранявани

за жалбоподателката И. И. В..

Т.е. с решението са дадени три разпореждания, като нарушение представлява неизпълнението на всяко едно от тях. Като е наложил една санкция, при липсата на посочване за кое от трите нарушения е приложена санкцията, ответникът е допуснал съществено процесуално нарушение, тъй като пречатства упражняването на правото на защита на наказания и пречатства съда да извърши ефективен контрол за законосъобразност.

С оглед на горното, обжалваното решение, като постановено при допуснато съществено процесуално нарушение и неправилно приложение на материалния закон, следва да се отмени.

На жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 1 050 лева, което съдът намира за справедливо.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ППН-01-404/2022/09.05.2024 година на Комисия за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни ДА ЗАПЛАТИ НА „Стронг Партньрс-М“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], пл. „П. Р. С.“ № 11, ет. 3 сумата от 1 050 (хиляда и петдесет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: